

Zbigniew Wodecki, Teatr uczy nas żyć

Patrz

Oto teatr, przyszedłeś, boś chciał,
Bo tu mądrzej lub chociaż zabawniej
Bo wiadomo, kto gra,
Z kogo śmiech, nad kim łza
I że nic się nie stanie naprawdę

Nam

Wolno rolę odegrać i wyjść,
Nie musimy zabierać jej w życie,
Mylić jawy i snu.
To jest teatr i tu
Kłamstwo swoje granice zna, bo

Ten teatr

Ten tam, obok nas,
Nie zna granic patosu ni blagi.
Triumfuje Tartuffe
Oklaskuje, kto żyw
Nikt o królu nie krzyknie, że nagi.

Lecz

Co jest grane, czy dramat czy skecz.
Czy tragedia, czy farsa - któż zbada?
Wiemy, jak mało kto,
Że odróżnia je to,
W której chwili kurtyna,
Kurtyna opada, kurtyna opada

Teatr

Uczy nas żyć,
Życie nas uczy udawać.

Teatr

Wielka to sprawa.
Patrz, słuchaj,
Najlepiej - graj!